

ת"פ 47820/11/15 - המאשימה - מדינת ישראל נגד הנאשמים, ח.י.ש., ש.ש.

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 47820-11-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' ש'(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט הישאם אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל באמצעות
משטרת ישראל תביעות רמלה ע"י עוה"ד
דפנה קרפל

נגד
הנאשמים
1. ח.י.ש. ע"י עוה"ד טל דלאון
2. ש.ש.
ע"י עוה"ד ערן ראו

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמים הם בני זוג אשר הודו בכתב האישום המתוקן שהוגש כנגדם ולכן הורשעו בביצוע של העבירות הבאות:

א. לגבי הנאשם: גידול, ייצור או הכנת סמים לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973 (להלן: **פקודת הסמים המסוכנים**); החזקת חצרים לעישון או הכנת סמים לפי סעיף 9(א) לפקודת הסמים המסוכנים; החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 10 סיפא לפקודת הסמים המסוכנים; החזקת סמים לצריכה עצמית בצוותא חדא לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים וכן סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**).

ב. לגבי הנאשמת: סיוע לגידול סמים מסוכנים לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין; החזקת חצרים לעישון או הכנת סמים לפי סעיף 9(א) לפקודת הסמים המסוכנים; החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 10 סיפא לפקודת הסמים המסוכנים; החזקת סמים לצריכה עצמית בצוותא חדא לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים וכן סעיף 25 לחוק העונשין.

עמוד 1

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 17.11.15, בהתאם לצו חיפוש שניתן ע"י בית משפט השלום בראשון לציון, נערך חיפוש בביתם של הנאשמים ונמצא כי הנאשם גידל, בסיועה של הנאשמת, שתיל סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 57.70 גרם נטו וזאת בחלק מתחום המרפסת הצמודה לבית.

3. בנוסף, החזיקו הנאשמים בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 224.098 גרם נטו בחדרים שונים ברחבי הבית, במוקדים שונים כדלקמן: 6 צנצנות מאחורי מכונת הכביסה; מארז משקפיים ובו שתי שקיות מאחורי מכונת הכביסה; צנצנת קטנה בתוך עגלת קניות; שתי קופסאות פלסטיק בארון הבגדים שבחדר השינה; קופסת זכוכית בארון בכניסה לבית; שקית בית מרקחת על גבי השידה בחדר השינה; עטיפת נייר של טבק בתיק של הנאשם.

4. באותן הנסיבות, החזיקו הנאשמים במבחנה, מצית, שני משקלים אלקטרוניים ושלושה כלי עישון סם במוקדים שונים בבית.

רישום פלילי

5. על פי גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1), הוא הועמד לדין שבע פעמים, כאשר הרשעתו היחידה היא רק משנת 1993 בגין תקיפת שוטר והחזקת סם לצריכה עצמית. בשש הפעמים שלאחר מכן, שבהן הועמד לדין, הופסקו ההליכים כנגדו מאחר ונמצא "בלתי מסוגל לעמוד לדין" מחמת מחלת נפש, וזאת בכל אחת מהשנים 1999, 2000, פעמיים בשנת 2005, ובשנים 2007 ו-2013. יש לציין שבשנים 2005 ו-2007 הנאשם הועמד לדין, בין השאר, בגין עבירות סמים.

6. על פי גיליון הרישום הפלילי של הנאשמת (ת/4), לחובתה 6 הרשעות קודמות, שמתוכן ארבע הרשעות בעבירות סמים. יש לציין שמעולם לא הושת עליה עונש של מאסר בפועל.

חוות דעת פסיכיאטריות

7. ההגנה הגישה לעיוני את כל חוות הדעת הפסיכיאטריות שהוגשו בעניינו של הנאשם בעבר (נ/1) ואשר בעטיין נמצא בלתי כשיר לעמוד לדין. כמו כן, מתוך עיון בחוות הדעת הפסיכיאטרית האחרונה שהוכנה בעניינו לגבי ההליך שבפניי, עולה שהנאשם אכן כשיר לעמוד לדין, הן במישור הדיוני והן במישור המהותי. בתמצית יצוין שהנאשם כיום הוא בן 62 שנים ובעברו 12 אשפוזים במוסדות פסיכיאטריים שונים על רקע מחלת נפש מסוג סכיזופרניה, הפרעת אישיות גבולית וכן שימוש לרעה בסמים.

8. באשר לנאשמת, התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית בעניינה ואשר לפיה היא נמצאה כשירה לעמוד לדין, במישור המהותי והדיוני. הנאשמת לא אושפזה בעבר על רקע פסיכיאטרי, אך סבלה ממצוקה נפשית

על רקע אירועים מהעבר שהוזכרו בחוות הדעת ואשר מטעמי צנעת הפרט לא ארחיב לגביהם.

שימוש מתמשך בקנבוס

9. מהמסמכים שהוצגו בפניי, עולה כי הנאשמים משתמשים בקנבוס מזה שנים רבות ומכאן גם הסכמתה של המאשימה לייחס להם עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית ולא עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

10. הנאשמים מחזיקים בדעה שיש לעשות לגליזציה להחזקה ושימוש בקנבוס, לאור אמונתם בסגולותיו של הקנבוס כמאפשר הירגעות ממתחים. בנוסף, הנאשם אף פרסם מאמר, במספר גרסאות (נ/1 ו-נ/3) וכן גם (ת/3) שבו ניסה להסביר את תפישת עולמו הסובייקטיבית לפיה קיימת הצדקה מוסרית לשימוש בקנבוס בפסוקים מספרי הקודש.

טענות הצדדים לעונש

11. ב"כ המאשימה טענה שהעונש הראוי בנסיבות העניין צריך להיות מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, כאשר יש לעשות פער במספר החודשים שיושתו על כל אחד מהם, לרעת הנאשם, וזאת עקב כך שהורשע בעבירה המושלמת של גידול סמים ובעוד שהנאשמת הורשעה בעבירת סיוע לגידול סמים.

12. לעומת זאת, ב"כ הנאשם טען שדווקא בשל הרקע הפסיכיאטרי של הנאשם, יש להשית עליו עונש קל ביותר, שאינו כולל אפילו רכיב של מאסר על תנאי ויש להסתפק רק בשל"צ וקנס כספי.

13. ב"כ הנאשמת טען שבעניינה של הנאשמת יש להסתפק במאסר על תנאי קצר ומידתי.

מתחם העונש ההולם

14. אסתפק בהפניה לפסק הדין שלהלן לעניין מתחם העונש ההולם: רע"פ 4512/15 **אברהם הרוש נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (6.7.15). בתיק זה, המבקש הורשע בביצוע עבירה של גידול והכנת סמים וכן בהחזקה שלא לצריכה עצמית. המבקש הקים מעבדה לייצור סם מסוג מריחואנה במרתפו של בית פרטי אותו הוא שכר. בחיפוש שנערך בבית ע"י בלשי משטרה, נמצאו 378 שתילי צמח קנבוס, במשקל כולל של 283.34 גרם נטו. בית משפט השלום ברחובות קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין של"צ ומאסר מותנה ל-24 חודשי מאסר בפועל. בסופו של יום, הושתו על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 5,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי במחוז נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון. לפיכך, לאור סוג וכמות הסם, שמאוד קרובים

למקרה שבפני, אאמץ את המתחם שנקבע באותו פסק דין גם לעניין המקרה שבפני.

15. לדעתי, אין מקום לקבל את הטענה של ב"כ הנאשם שאין מקום להשית על הנאשם עונש של מאסר על תנאי מחמת כך שהעבירות מושא כתב האישום בוצעו על גבול הסייג לאחריות פלילית וזאת לאור הרקע הפסיכיאטרי שלו. מן הראוי להדגיש שמעיון בחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוכנה בעניינו של הנאשם, אין כל אינדיקציה לכך שהמסקנה שהינו אכן כשיר לעמוד לדין, היא גבולית או עמומה. נהפוך הוא, מדובר במסקנה ברורה בדבר כשירות לעמוד לדין בשני המישורים, הדיוני והמהותי. יתר על כן, לא הוגשה כל חוות דעת נגדית מטעם ההגנה על מנת להפריך את מסקנות חוות הדעת של הפסיכיאטר המחוזי. במילים אחרות, הטענה שהנאשם פעל בעת ביצוע העבירות מושא כתב האישום על גבול הסייג לאחריות פלילית, אין בה ממש וגם לא הוכחה ע"י ההגנה.

קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

16. מצד אחד, הנאשם נעדר רישום פלילי בעבירות סמים, אך ביצע את העבירה המושלמת של גידול סמים. מצד שני, הנאשמת הורשעה בעבר בעבירות סמים, אך הורשעה במקרה שבפני רק בעבירת סיוע לגידול סמים. בנסיבות אלה, סבורני שהנסיבות האישיות של כל אחד מהם, מתאזנות כך שיש להשית על שניהם עונש זהה.

17. יוזכר, שני הנאשמים הורשעו בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, קרי עבירת עוון, ולא בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית שהינה עבירת פשע. בנסיבות אלה, לא שוכנעתי שיש להשית עליהם עונש של מאסר בפועל, ואף לא בדרך של עבודות שירות.

18. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן: הרקע הפסיכיאטרי של הנאשם והמצוקה הנפשית של הנאשמת; גילם, שניהם מעל גיל 60; הודאה וחיסכון בזמן שיפוטי.

19. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום, לא יבצעו עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ב. חודשיים מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום, לא יבצעו עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים.

ג. כל אחד מהנאשמים ישלם קנס בסך 1,500 ₪ , או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.12.17 והיתרה ב- 1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מידי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג תשרי תשע"ח, 03 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.